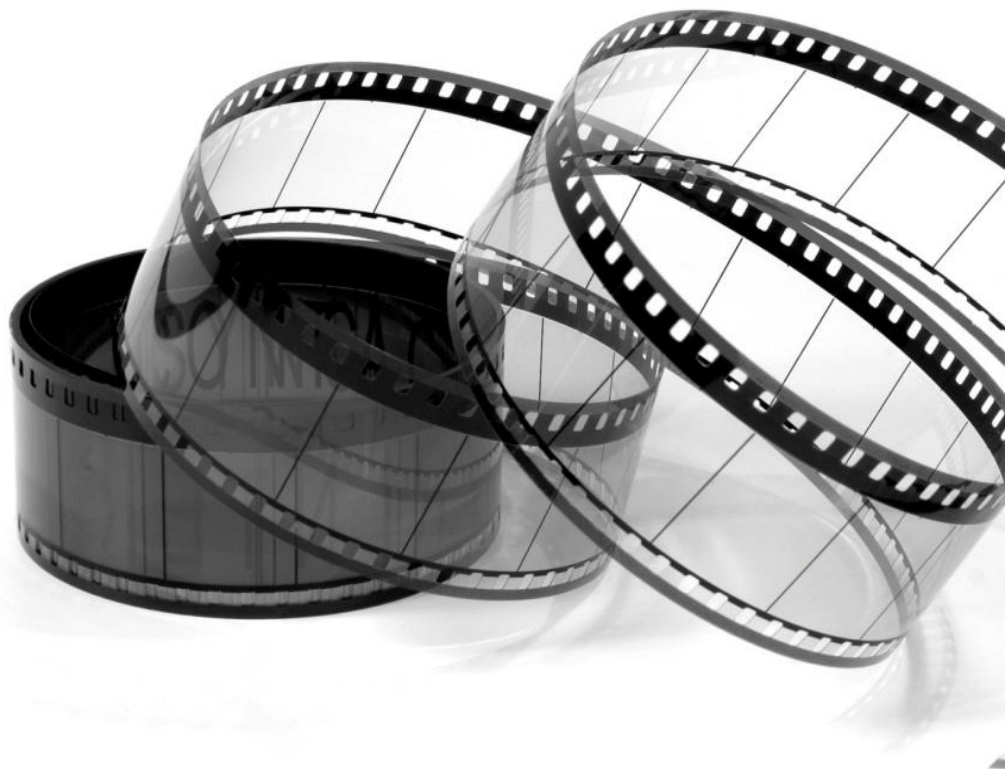

ABONAMENT RTV W EUROPIE

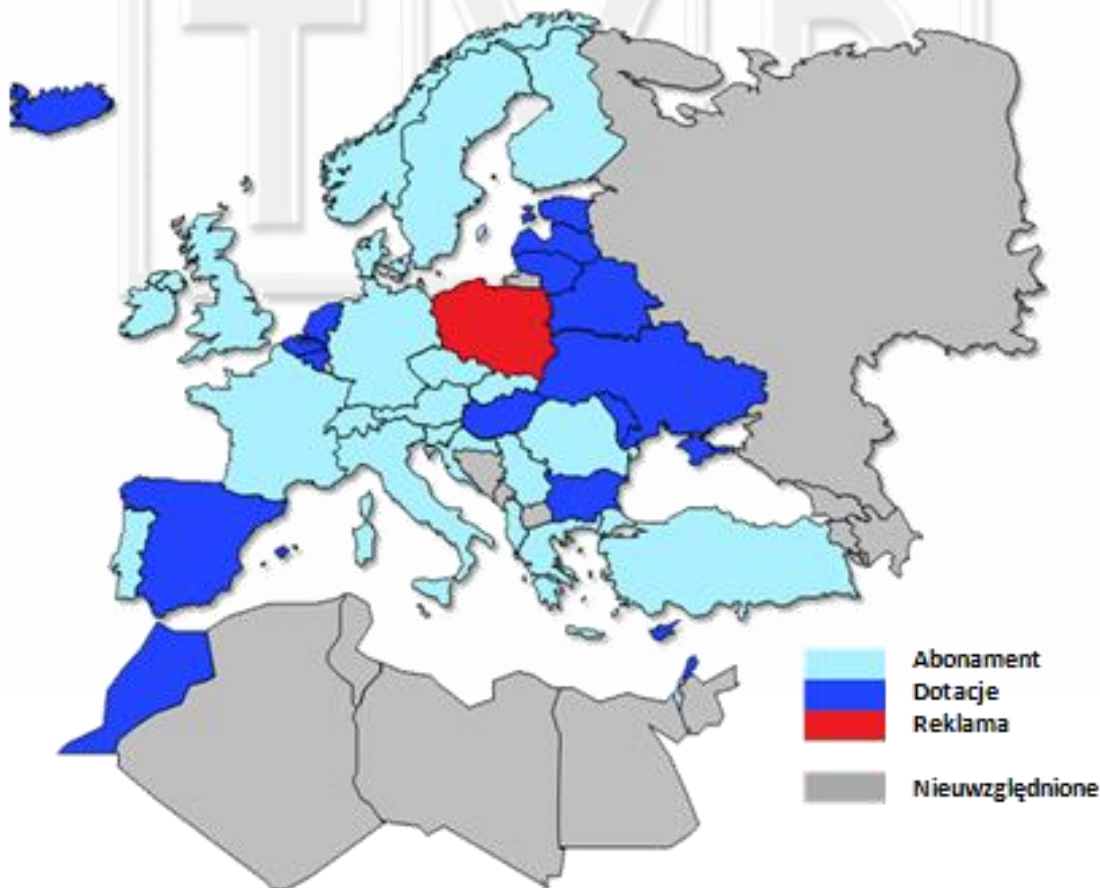
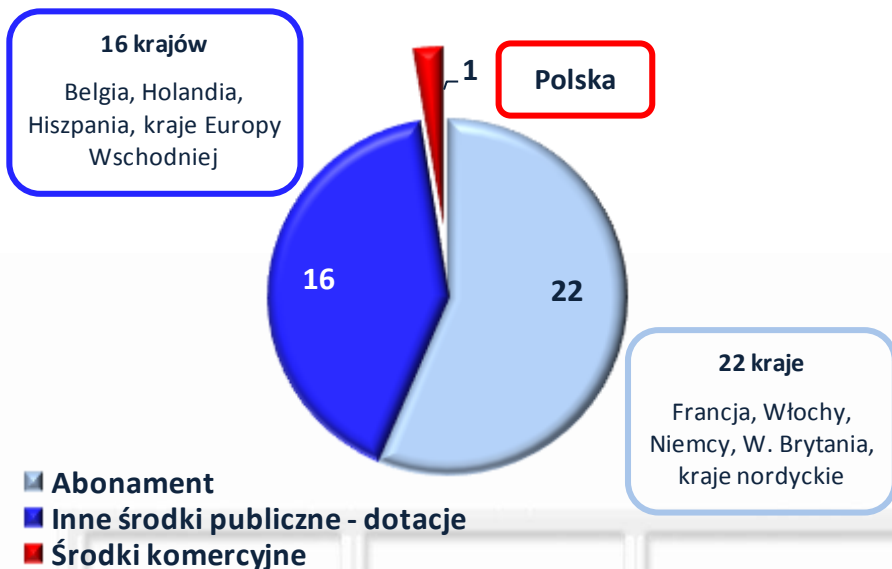

SIERPIEŃ 2013

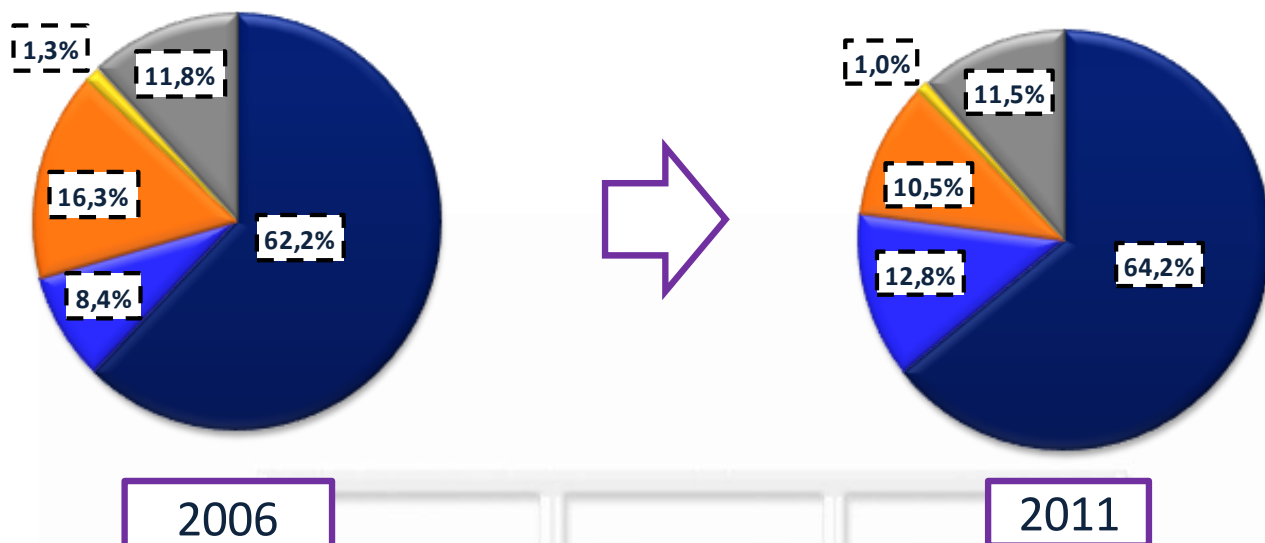

TELEWIZJA POLSKA

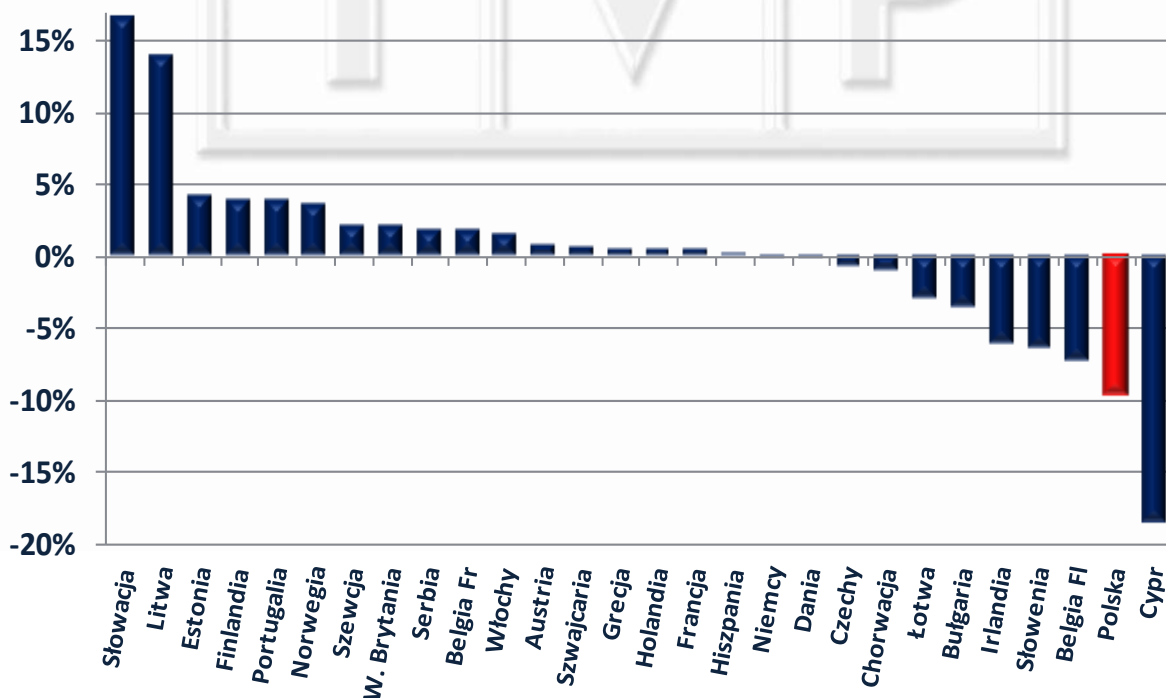
Główne źródło finansowania mediów publicznych w obszarze EBU (2011, 39 krajów)

Zagregowany przychód z różnych źródeł finansowania w obszarze EBU (%) 2006 vs 2011

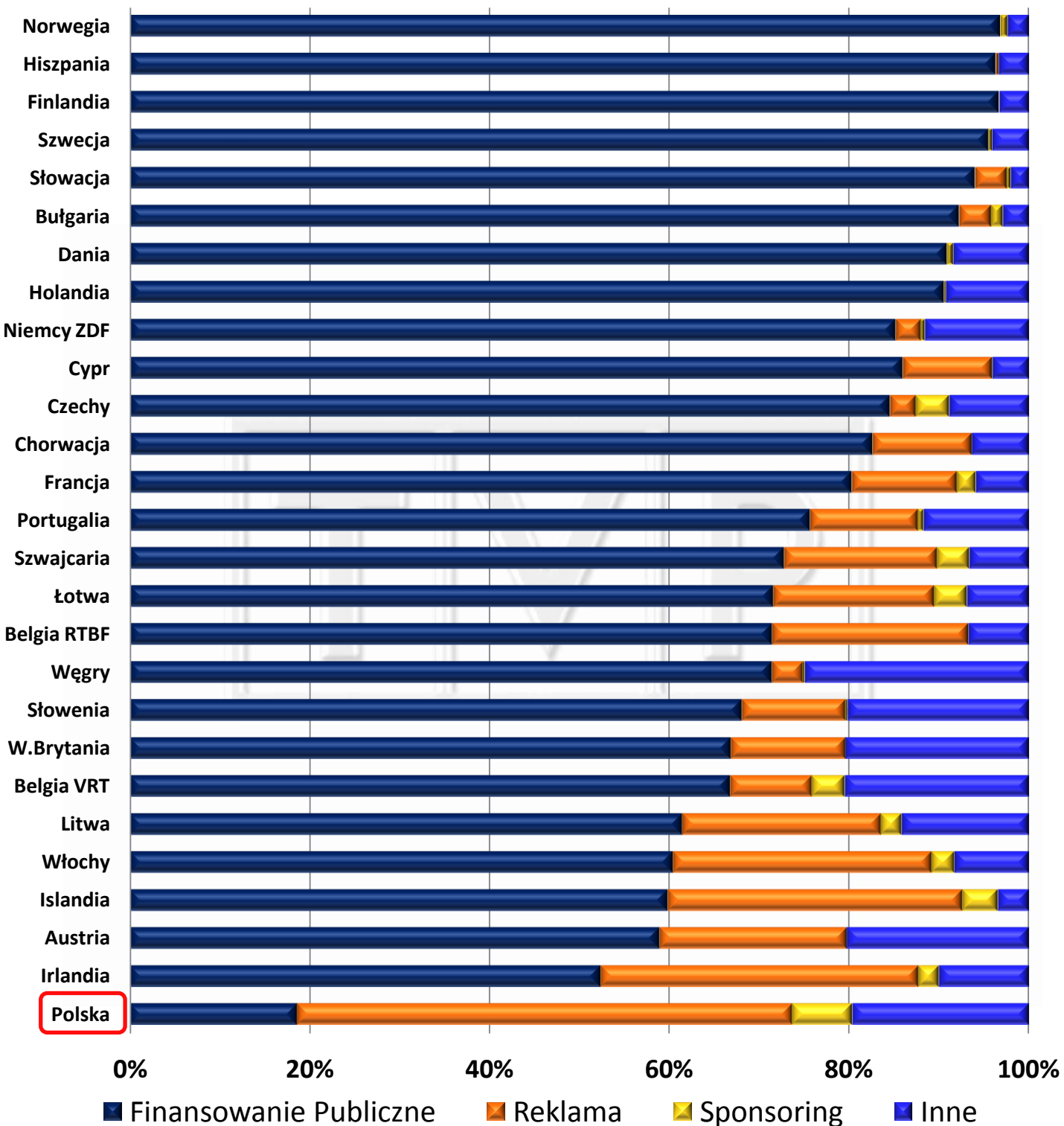

■ Abonament
 ■ Inne środki publiczne
 ■ Reklama
 ■ Sponsoring
 ■ Pozostałe
 Zmiana przychodów z finansowania publicznego wg EBU (2010-2011)
 Media publiczne razem (TV+Radio)

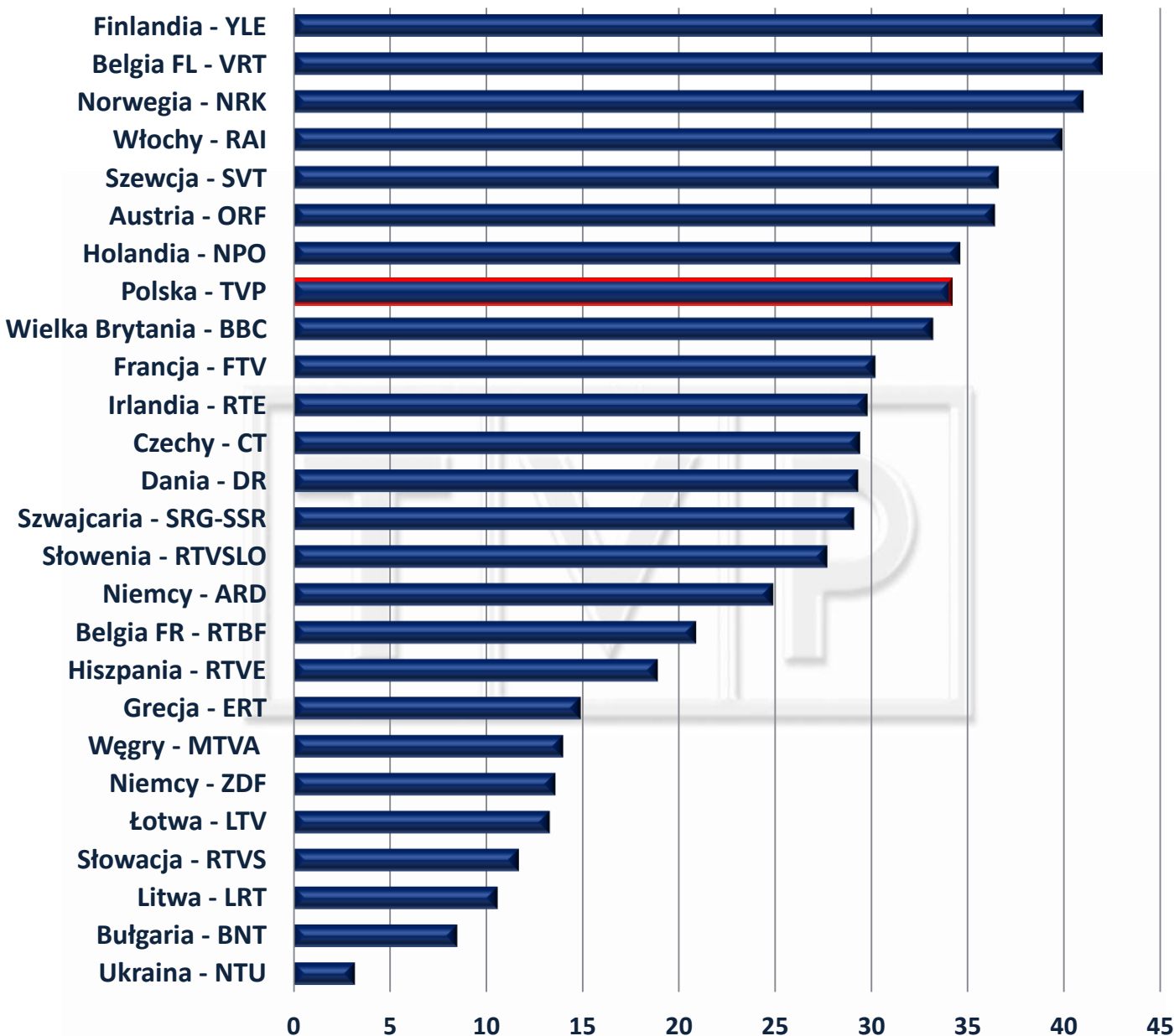

W 2011 roku, prawie 70% krajów, w których gł. źródłem finansowania jest abonament, odnotowało wzrost przychodów z tego tytułu.

Struktura przychodów europejskich nadawców publicznych (2011, EBU)

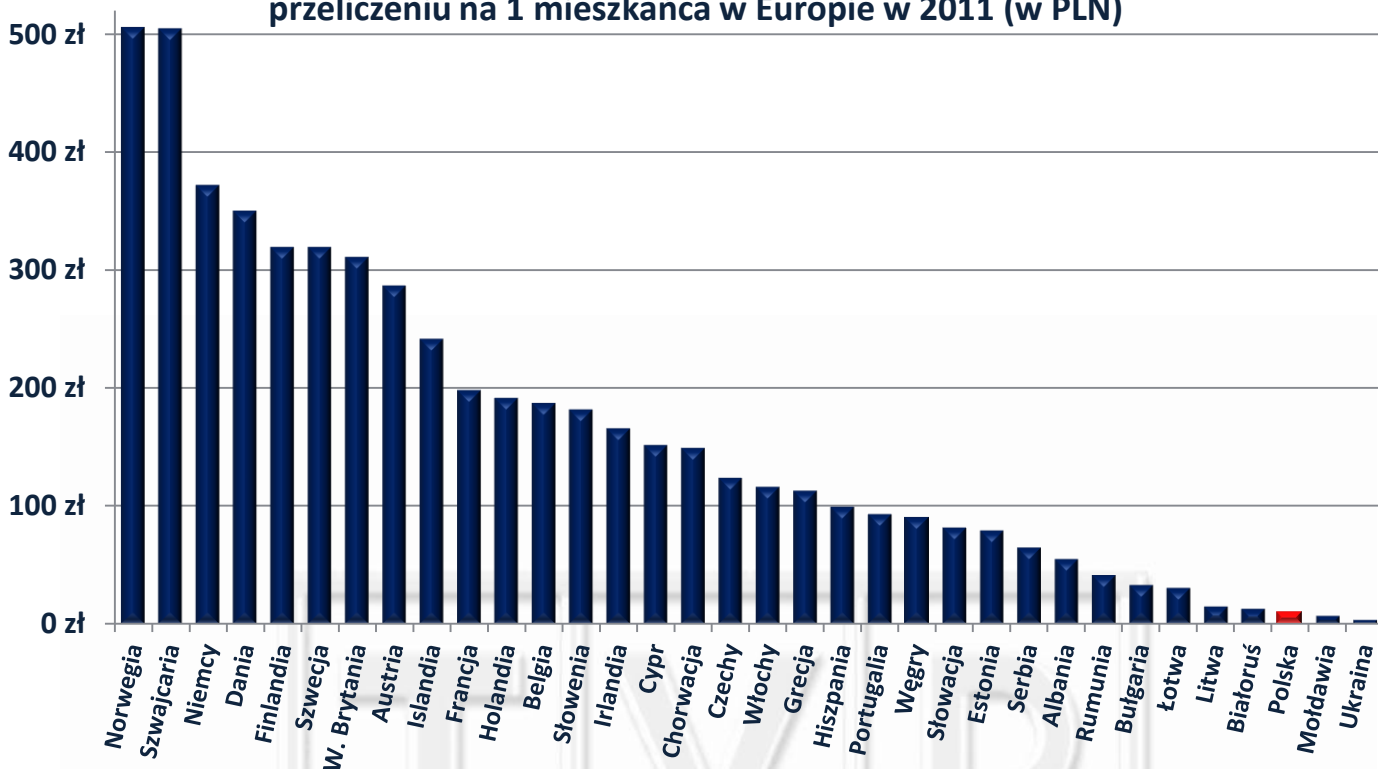

Udziały rynkowe telewizji publicznych w wybranych krajach w 2012 r. (%)

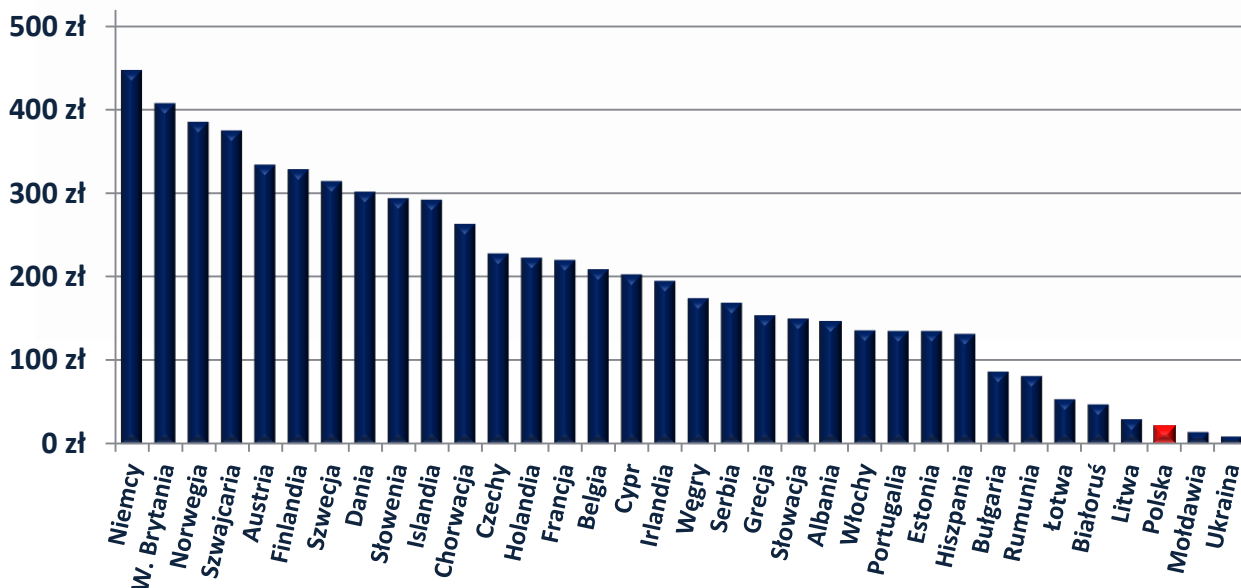

Telewizja Polska posiada wśród publicznych nadawców europejskich jedno z największych udziałów na rynku krajowym. Telewizje takie jak: BBC, France Television czy ARD i ZDF, mimo znacznie większego finansowania ze środków publicznych, mają mniejszy udział w oglądalności niż TVP.

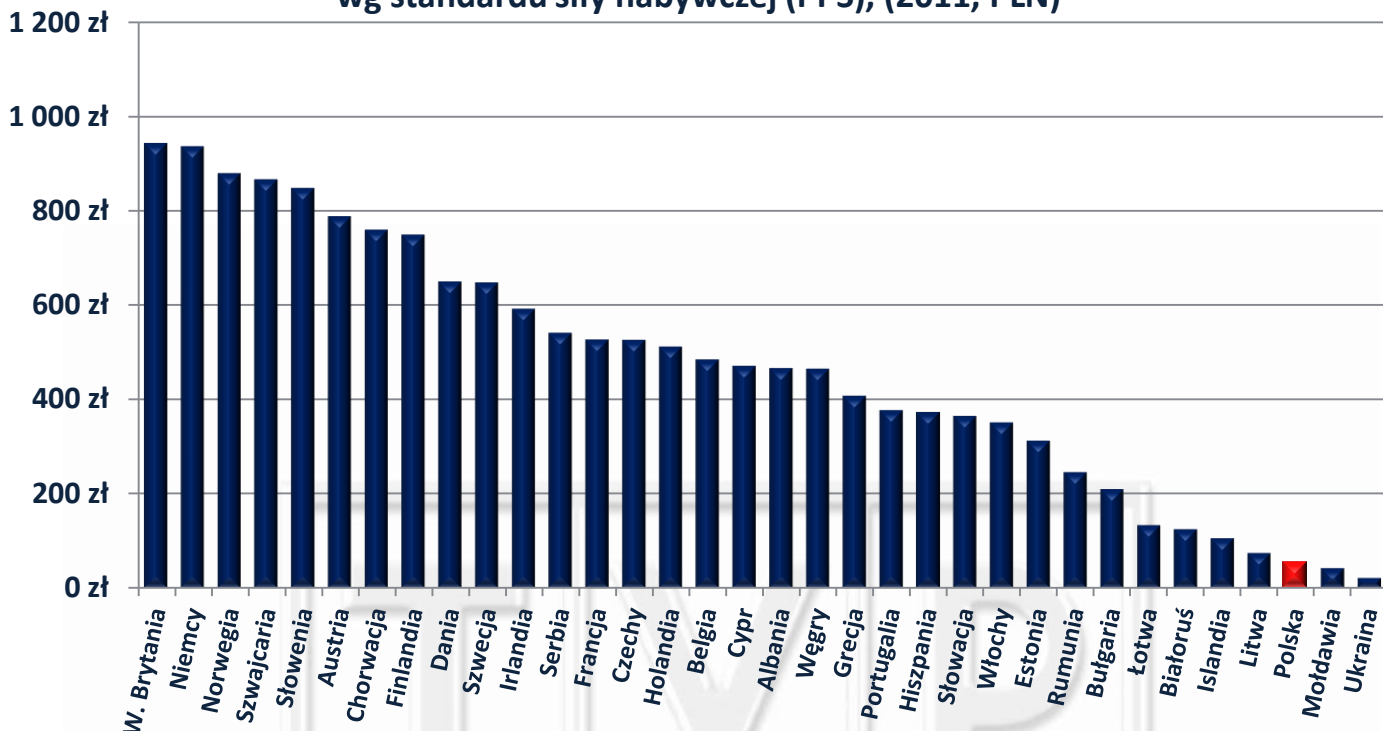
Finanse publiczne przeznaczane na media publiczne (radio i TV) w przeliczeniu na 1 mieszkańca w Europie w 2011 (w PLN)

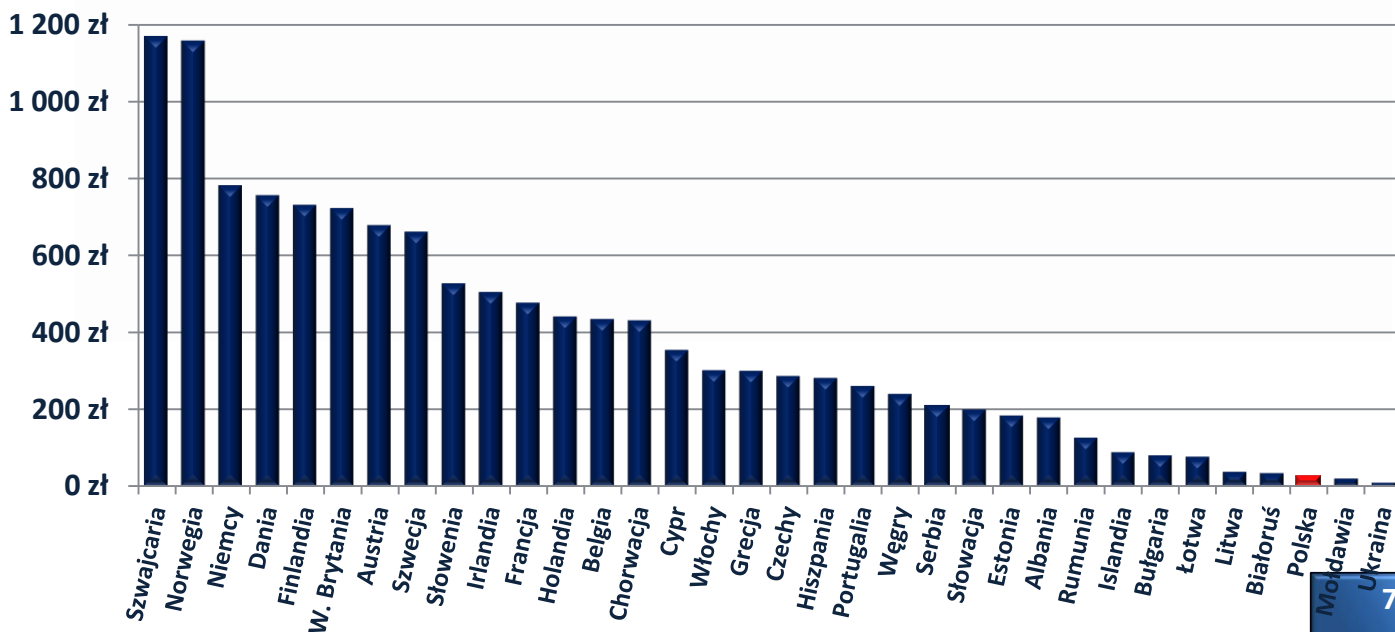
Finanse publiczne przeznaczane na media publiczne (radio i telewizja) w przeliczeniu na 1 mieszkańca w Europie wg standardu siły nabywczej (PPS), (2011, PLN)

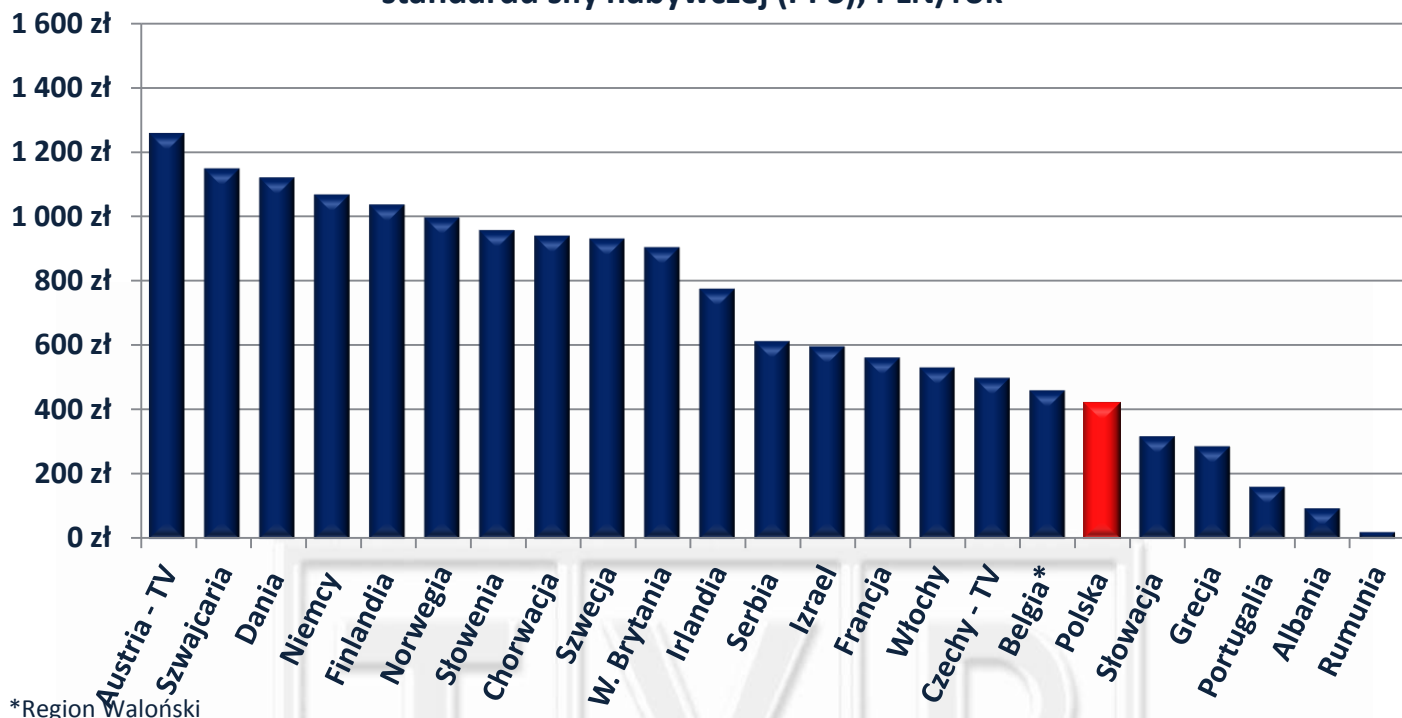
Finanse publiczne przeznaczane na media publiczne (radio i telewizja) w przeliczeniu na gospodarstwo domowe posiadające telewizor w Europie wg standardu siły nabywczej (PPS), (2011, PLN)

Finanse publiczne przeznaczane na media publiczne (radio i telewizja) w przeliczeniu na gospodarstwo domowe posiadające telewizor w Europie w 2011 (w PLN)

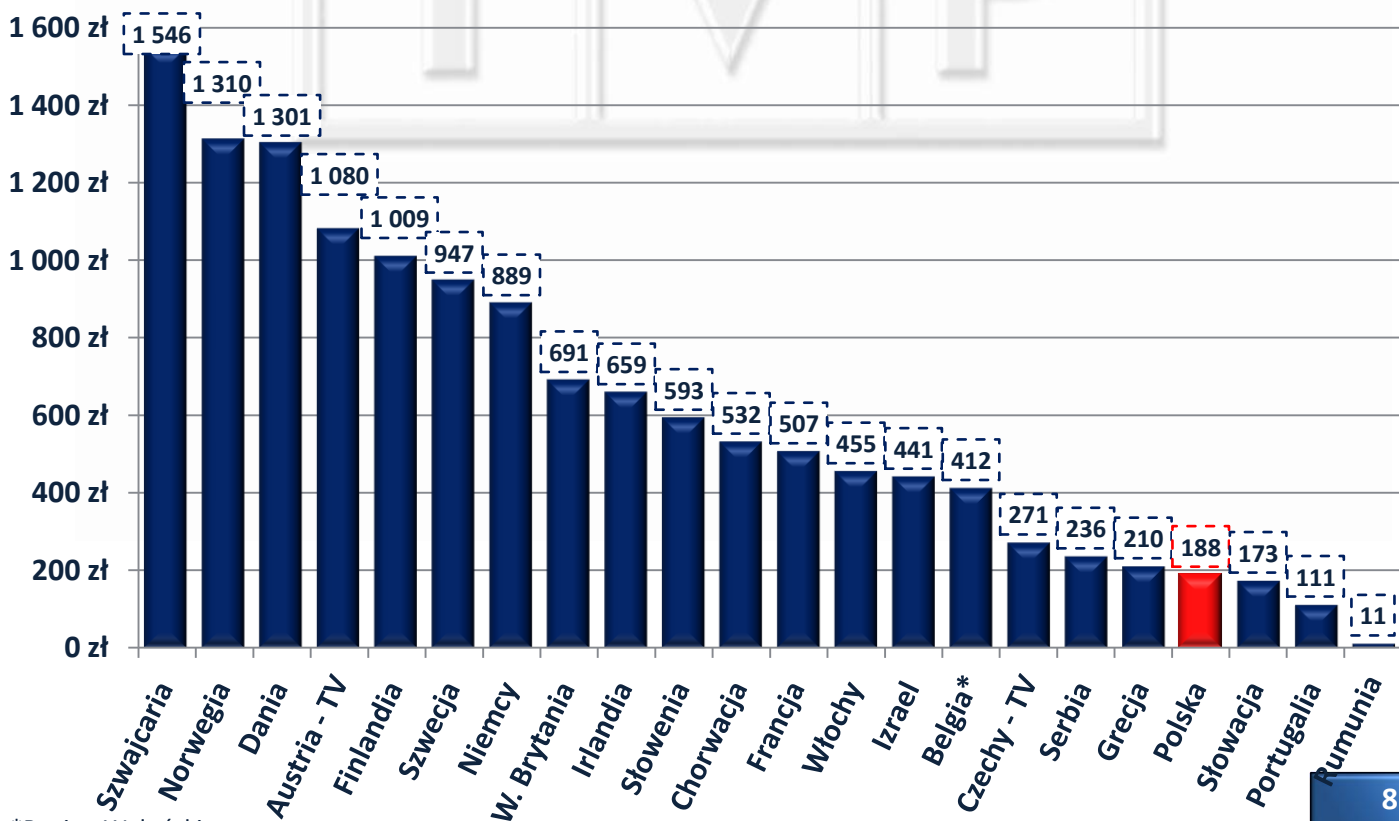

Wysokość abonamentu RTV w wybranych krajach w 2011 roku wg standardu siły nabywczej (PPS), PLN/rok

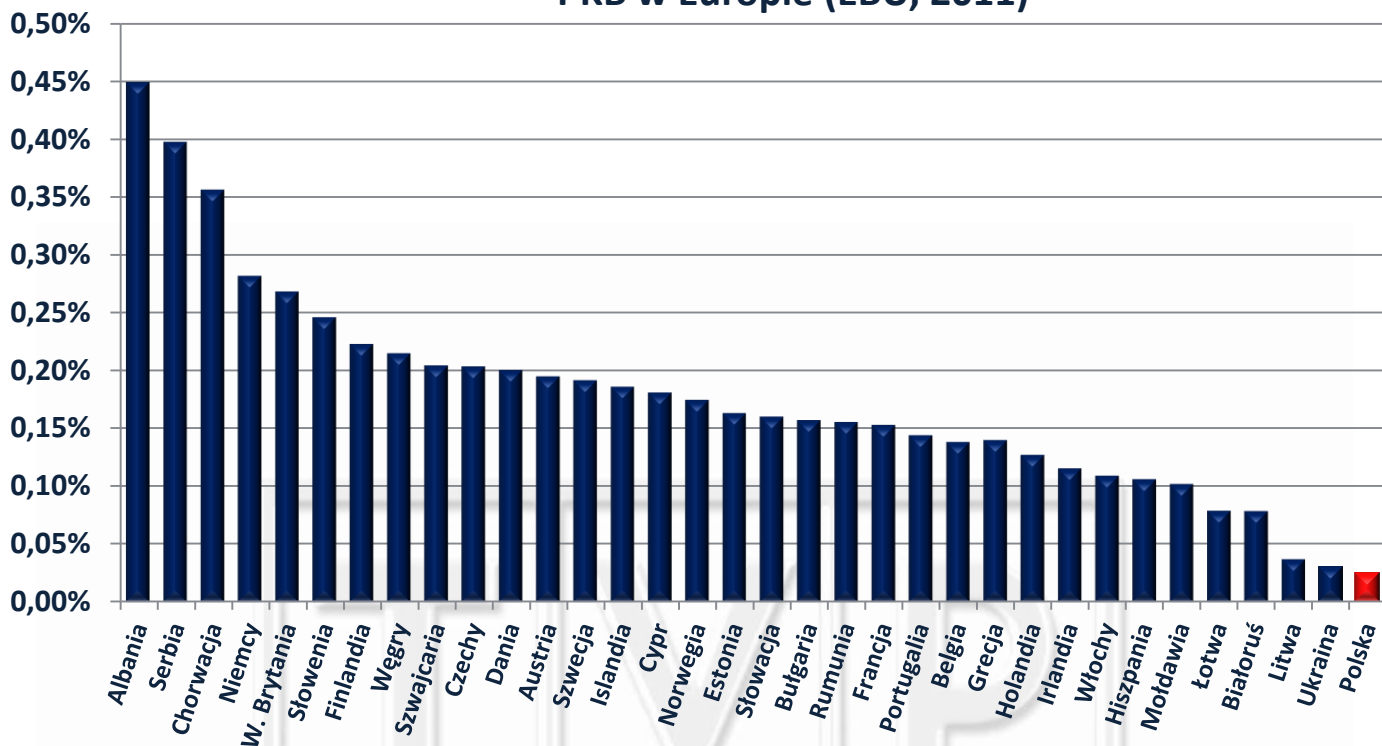
*Region Waloński

Wysokość abonamentu RTV w wybranych krajach (PLN/rok), 2011 r.

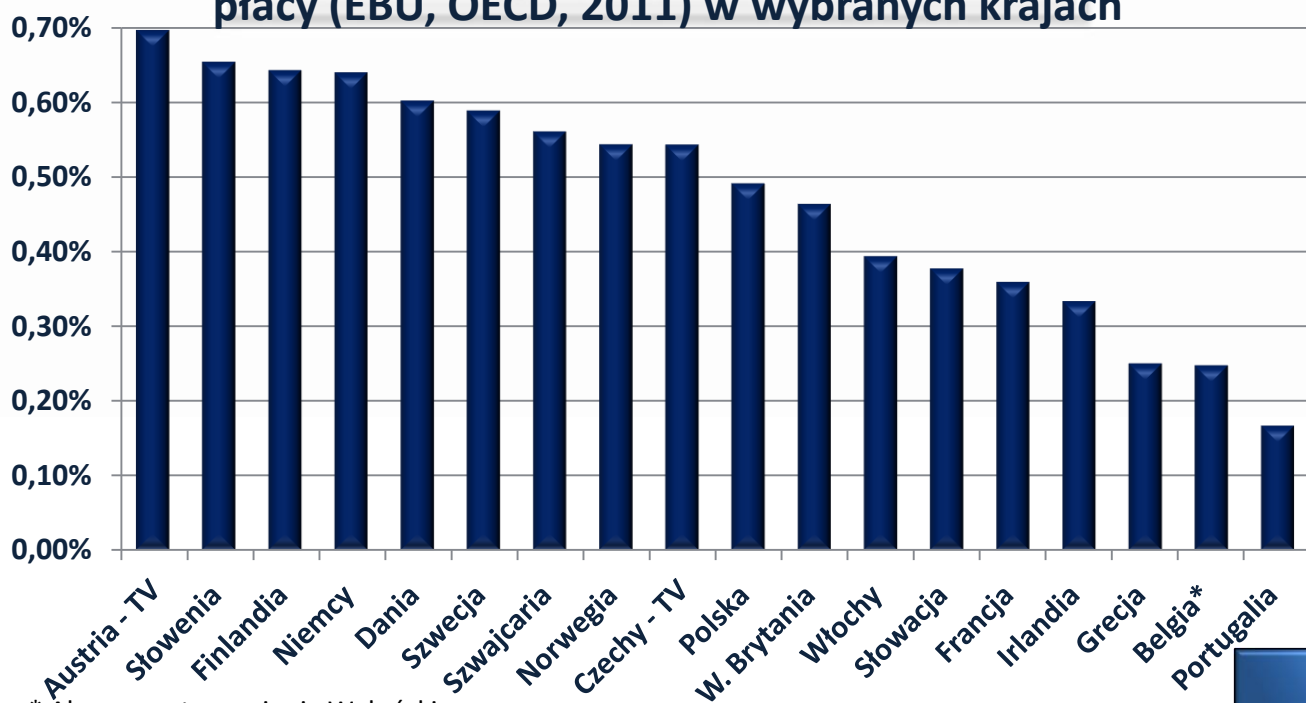

*Region Waloński

Finansowanie publiczne mediów publicznych jako odsetek PKB w Europie (EBU, 2011)

Roczny abonament jako odsetek średniej rocznej płacy (EBU, OECD, 2011) w wybranych krajach

* Abonament w regionie Walońskim

około 13,5 mln gospodarstw domowych

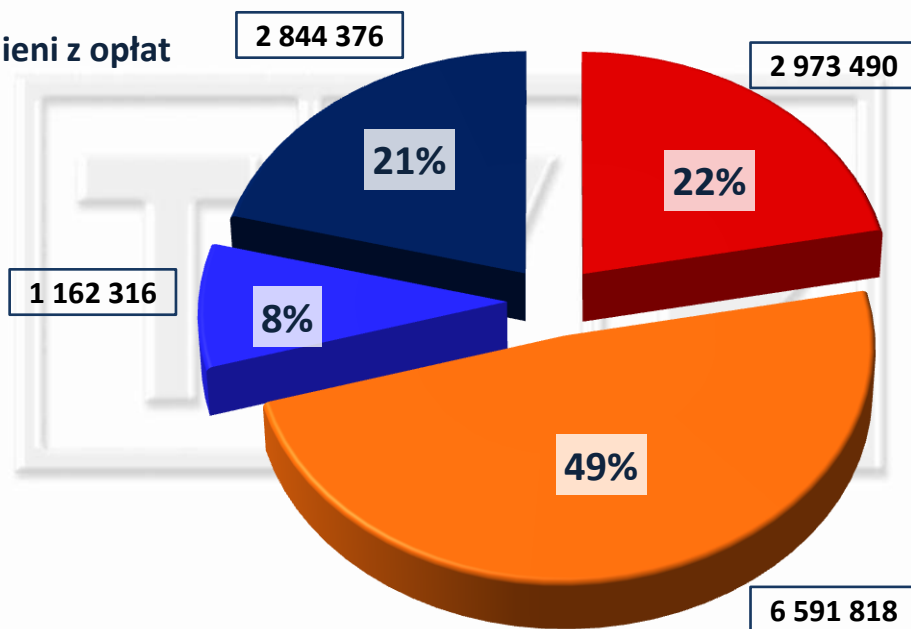
Stan na 30.06.2013

■ Zarejestrowani, którzy nie są zwolnieni i nie wnoszą opłat

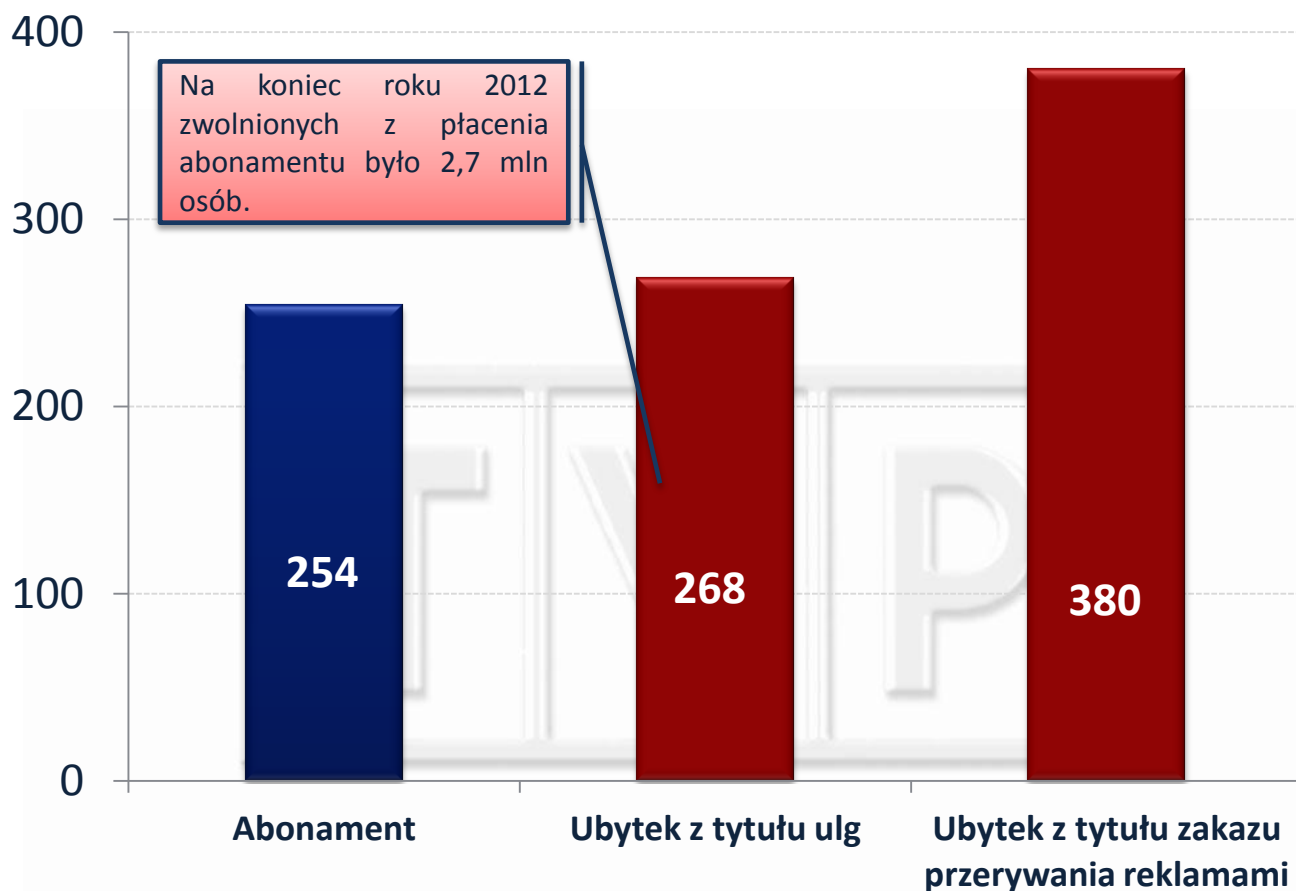
■ Niezarejestrowani

■ Płacący abonament

■ Zwolnieni z opłat

Rok 2012 /w mln zł/

Ubytek przychodów z tytułu zakazu przerywania programów reklamami wyniósł szacunkowo w 2012 roku około 380 mln zł. Koszty realizacji misji publicznej wyniosły 1 414 mln zł. Wpływy z abonamentu zaś to tylko 254 mln zł.

Podział środków abonamentowych pomiędzy TVP i spółki radiowe

wyszczególnienie	2005	2006	2007	2008	2009	2010		2011		2012	2013	
						I półrocze	II półrocze	I półrocze	II półrocze		wpływ < 401 mln	wpływ > 401 mln
TVP S.A.	60,0%	60,0%	60,0%	57,5%	47,9%	30,0%	60,0%	37,5%	52,5%	44,04%	44,89%	40,0%
Polskie Radio S.A. i rozgłośnie reg.	40,0%	40,0%	40,0%	42,5%	52,1%	70,0%	40,0%	62,5%	47,5%	55,96%	55,11%	60,0%
Środki abonamentowe ogółem	898,7	898,7	897,0	732,4	628,2	536,9		466,9		567,7	529,0	

Prowadzenie działalności telewizyjnej wymaga nieporównywalnie wyższych nakładów w relacji do rozgłośni radiowych. Ze sprawozdań przedłożonych Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji za rok 2012 wynika, że koszty realizacji misji publicznej wyniosły:

- ✓ w Telewizji Polskiej S.A. 1.414,4 mln zł,
- ✓ w Polskim Radiu S.A. 227,8 mln zł,
- ✓ w Spółkach radiofonii regionalnej razem 176,6 mln zł.

77,8% kosztów misyjnych ponoszonych przez media publiczne w Polsce przypada na TVP S.A.

Ograniczenie publicznej dotacji dedykowanej Telewizji w 2013 roku do poziomu 44,89% czy też 40% wydaje się nieproporcjonalne.

Kraj	Roczny abonament (PLN, 2011)	Jednostka pobierająca
Szwajcaria	1545,80	Dedykowana jednostka– Billag
Norwegia	1310,19	Nadawca
Dania	1300,79	Nadawca
Austria - TV	1079,60	Dedykowany urząd- GIS
Finlandia	1009,13	Regulator rynku mediów
Szwecja	947,37	Filia nadawców
Niemcy	889,06	Nadawcy
W. Brytania	690,82	Dedykowana jednostka – TV Licensing, większość zadań realizuje firma Capita
Irlandia	659,30	Operator pocztowy
Słowenia	593,37	Nadawca
Chorwacja	531,76	Nadawca
Francja	506,83	Organy podatkowe
Włochy	455,33	Jednostki rządowe
Izrael	441,23	Jednostki rządowe
Belgia (Region Waloński)	412,06	Jednostki rządowe
Czechy - TV	271,47	Operator pocztowy
Serbia	235,70	Dostawca energii elektrycznej
Grecja	210,15	Dostawca energii elektrycznej
Polska	188,30	Operator pocztowy
Słowacja	173,07	Dostawca energii elektrycznej
Portugalia	111,26	Dostawca energii elektrycznej
Albania	36,26	Dostawca energii elektrycznej
Rumunia	10,88	Dostawca energii elektrycznej

Członkowie EBU, główne źródła finansowania w roku 2011

Kraj/TV	% Abonament
Norwegia / NRK	96,1%
Finlandia / YLE	96,0%
Szwecja / SVT	95,6%
Czechy / CRo	89,8%
Izrael / IBA	88,0%
Grecja / ER	91,0%
Niemcy / ZDF	84,2%
Niemcy / ARD	84,3%
Czech Republic / CT	82,5%
Chorwacja/ HRT	81,7%
Słowacja / RTVS	64,5%
Szwajcaria / SRG SSR	71,4%
Serbia / RTS	77,3%
Wielka Brytania / BBC	70,9%

Kraj/TV	% Środki publiczne
Bułgaria / BNR	95,5%
Hiszpania / RTVE	96,4%
Estonia / ERR	86,9%
Cypr / CyBC	86,0%
Węgry / MTV	71,5%
Ukraina / NRCU	100,0%
Belgia, Francja / RTBF	71,5%

Kraj/TV	% Środki komercyjne (reklama+sponsoring)
Wielka Brytania / Channel 4*	100,0%
Polska / TVP	76,2%

* Channel 4 - nadawca publiczny finansowany z założenia ze źródeł komercyjnych – bez ograniczeń w prowadzeniu działalności komercyjnej, z mniejszymi zobowiązaniami publicznymi niż BBC

- **Holandia (NPO) - 2000r.** - zniesienie opłaty abonamentowej i zastąpienie jej finansowaniem ze środków publicznych. Zaobserwowano **wzrost przychodów nadawcy NPO o 6%**.
- **Francja (France Televisions) – 2009r.** - wprowadzenie **częściowego** zakazu emisji reklam (po godz. 20) oraz zwiększenie finansowania ze środków publicznych. Strata wynikająca z częściowego zakazu emisji reklam została w całości zrekompensowana finansowaniem ze środków publicznych, a nawet nastąpił **wzrost o 10 %**.
- **Hiszpania (RTVE) - 2010r.** - całkowity zakaz emisji reklam – całkowite finansowanie ze środków publicznych. Strata została w całości zrekompensowana przychodami ze środków publicznych. **Przychód nadawcy pozostał niezmienny**.

- Zmiany modelu finansowania mediów ze środków publicznych miały marginalny wpływ na wyniki oglądalności stacji. Fluktuacje widowni, jakie wystąpiły były spowodowane jednoczesnymi zmianami przede wszystkim strategii programowych oraz wzrostu konkurencji.
- W trzech analizowanych przypadkach nadawcy publiczni zostali całkowicie zrekompensowani za utratę przychodów abonamentowych i reklamowych

Wybór modelu finansowania uzależniony jest m.in. od następujących czynników:

- Kontekst historyczny / kulturowy
- Poziom zamożności kraju – Produkt Krajowy Brutto (PKB)
- Poziom tolerancji reklam przez społeczeństwo
- Czynniki społeczno / polityczne – akceptacja opłaty abonamentowej

Ważnym aspektem dotyczącym finansowania mediów publicznych jest ich wpływ na nadawców komercyjnych. Wysoka jakość programowa mediów publicznych wymusza wzrost jakości programowej wśród nadawców komercyjnych.

Podstawa prawna	Ustawa o opłatach abonamentowych (25 kwiecień 2005)
Organ ustanawiający; organ odpowiedzialny, sposób nominacji	Sejm RP; KRRiT: członków wybiera Sejm, Senat i Prezydent.
Wysokość opłaty, sposób obliczania	201,40zł rocznie (radio 61zł); wysokość na każdy rok ustala KRRiT
kwalifikacja	Za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natychmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika.
Osoby fizyczne	Osoby fizyczne uiszczają miesięcznie jedną opłatę niezależnie od liczby użytkowanych odbiorników w gospodarstwie domowym lub w samochodzie.
Osoby prawne	Firmy i instytucje wnoszą opłatę abonamentową za każdy odbiornik radiowy i telewizyjny. Instytucje, które opłacają tylko jeden abonament: podmioty lecznicze, sanatoria, żłobki, jednostki systemu oświaty, uczelnie, domy opieki społecznej.
Sposób płatności	Polecenie przelewu/wpłata gotówkowa, przelew internetowy
Operator, Wysokość prowizji dla operatora	Poczta Polska – operator publiczny, 6%, od kar 50%.
Zwolnienia	Osoby powyżej 75 roku życia; osoby niewidome, niesłyszące, zaliczane do I grupy inwalidów lub o całkowitej niezdolności do pracy, znacznym stopniu niepełnosprawności; osoby, które ukończyły 60 lat oraz mają emeryturę nieprzekraczającą 50% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia; osoby bezrobotne; osoby korzystające z pomocy społecznej, świadczenia rodzinnego, zasiłku przedemerytalnego, lub świadczenia przedemerytalnego, osoby spełniające kryteria dochodowe

Umorzenia	Zgodnie z ustawą w wyjątkowych sytuacjach możliwe jest umorzenie lub rozłożenie na raty zaległości w opłatach abonamentowych. Sytuacje takie to: trudna sytuacja finansowa, przypadek losowy, szczególne względy losowe. Decyzję podejmuje wyznaczony departament KRRiT.
Kontrole, uprawnienia	<p>Kontrole pracowników Poczty Polskiej, w przypadku niezarejestrowanego telewizora kara wynosi 559,5zł, radia – 169,5zł.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Osoby fizyczne – kontrole wrywkowe, kontroler musi uzyskać zgodę na przeprowadzenie kontroli. W przypadku odmowy spisuje protokół odstąpienia od kontroli. • Osoby prawne – kontrola nie musi być zapowiedziana (NSA orzekł, że kontrola rejestracji odbiorników nie jest kontrolą działalności gospodarczej i nie mają do niej zastosowania przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Nie ma znaczenie czy odbiornik używany jest w ramach osobistego użytku czy w ramach prowadzonej działalności.)
Egzekucja	Pisemne upomnienie, egzekucja długu – tytuł wykonawczy wystawiony przez operatora egzekwuje Urząd skarbowy (kwota zawiera niezapłacony abonament, odsetki i koszty egzekucji), przedawnienie następuje po 5 latach
Osoby opłacające, zwolnione, uchylające się	9,760 mln gospodarstw domowych w 2012 roku uchylało się od płacenia bądź rejestracji odbiornika, stanowiło to 71,9%; osoby zwolnione – 2,742 mln; osoby płacące – 1,070 mln
Podział wpływów, sposób	Podziału dokonuje KRRiT na podstawie planów finansowych każdego roku uchwałą; w 2012 roku: telewizja – 44,04%, radio – 55,96%

W Polsce kwestię abonamentu RTV reguluje ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych. Opłata wynosiła w 2011 r. 188,3 zł rocznie, jest waloryzowana w skali rocznej, wysokość waloryzacji jest nieznaczna. Opłata jest wymagana od osób posiadających zarejestrowany odbiornik telewizyjny lub radiowy.

Postawą do płacenia abonamentu jest zarejestrowanie odbiornika. Osoby fizyczne uiszczają jedną opłatę niezależnie od liczby posiadanych odbiorników. Firmy i instytucje wnoszą opłatę za każdy używany odbiornik radiowy i telewizyjny.

Abonament można opłacić przy użyciu spersonalizowanego lub standardowego formularza przelewu/wpłaty gotówkowej bądź też za pomocą przelewu internetowego.

Zwolnione z płacenia abonamentu obejmuje bardzo dużą grupę gospodarstw domowych (w 2012 roku około 2,742 mln, czyli około 20%). Od 2012 roku Poczta Polska zintensyfikowała działania zmierzające do zwiększenia ściągalności abonamentu. Jednym z narzędzi jest przeprowadzanie kontroli, dotyczą one zarówno gospodarstw domowych, jak i osób prawnych. W przypadku niezarejestrowanego odbiornika kara wynosi (559,5zł – telewizor, 169,5zł - radio). Egzekucją niezapłaconego abonamentu zajmują się urzędy skarbowe. Przedawnienie zaległości następuje jak w przypadku zobowiązań podatkowych – po 5 latach.

W 2012 roku w Polsce od płacenia abonamentu uchylało się 71,2% gospodarstw domowych, 20% było zwolnione z płacenia, około 8% faktycznie wносиło opłaty abonamentowe.

W roku 2014 opłata abonamentowa będzie wynosić 208,45 zł.

Podstawa prawna	RBStV
Organ ustanawiający	Wysokość opłaty ustala komisja
Wysokość opłaty	€215,76 rocznie (884,6zł, przy EUR/PLN = 4,1zł)
Sposób naliczania	Każde gospodarstwo domowe, bez względu na to czy posiada odbiornik TV
Osoby fizyczne	Do uiszczenia opłaty zobowiązane jest każde gospodarstwo domowe bez względu na liczbę używanych odbiorników TV. Osoby posiadające tylko radio płacą niższą opłatę
Osoby prawne	Płatność w zależności od wielkości przedsiębiorstwa (liczba pracowników, liczba pojazdów, liczba użytkowanych pomieszczeń). Ograniczony wkład (jedna opłata, maksymalnie €17,98) obowiązuje: instytucji dla osób niepełnosprawnych, organizacje charytatywne oraz non-profit, szkoły zawodowe i uniwersytety, jednostki straży pożarnej, policji, wojska, ochrony cywilnej.
Sposób płatności	Przelew, stałe zlecenie zapłaty
Organ pobierający	Beitragservice von ARD, ZDF und Deutschlandradio, część mediów publicznych
Zwolnienia	Zwolnione z opłaty są: osoby bezrobotne oraz studenci nie mieszkający z rodzicami i pobierający kredyt studencki; niepełnosprawni mogą ubiegać się o obniżenie opłaty (€5,99 miesięcznie)
kontrole	Brak kontroli, każde gospodarstwo domowe jest zobowiązane do płacenia abonamentu. Mandat nakładany jest w przypadku kiedy osoba nie płaci lub zalega z opłatami (do kwoty €1000)
Osoby uchylające się od opłat	2% (2011 r.)
Roczne wpływy z abonamentu	€7,6 mld (31,1 mld zł) w 2012 roku
% finansowania mediów z abonamentu	(2011 r.) ZDF – 84,4%, ARD – 83,5%

W Niemczech opłata abonamentowa regulowana jest przez ustawę o finansowaniu radiofonii i telewizji. Jej najnowsza nowelizacja weszła w życie w 2013 roku. Naniosiła ona obowiązek płacenia abonamentu na wszystkie gospodarstwa domowe oraz w ramach poprawy wizerunku zmieniała określenie opłata abonamentowa na składka. Abonament w 2013 roku wynosi €215,76 rocznie. Może być płacony miesięcznie, kwartalnie bądź rocznie przelewem lub też stałym zleceniem zapłaty. W przypadku osób prawnych wysokość opłaty jest uzależniona od wielkości przedsiębiorstwa. Pobieraniem opłaty zajmuje się organizacja będąca częścią nadawców publicznych Beitragservice von ARD, ZDF und Deutschlandradio. W przypadku oszustwa wysokość mandatu wynosić może nawet € 1000. Zwolnione z płacenia abonamentu są osoby bezrobotne oraz studenci nie mieszkający z rodzicami a korzystający z kredytu studenckiego. Osoby niepełnosprawne mogą ubiegać się o obniżenie opłaty.

Podstawa prawna	Ustawa Telekomunikacyjna (Communications Act 2003)
Organ ustanawiający	Ministerstwo kultury, mediów i sportu
Wysokość opłaty	£145,5 rocznie (727,5 zł, kurs GBP/PLN =5,00zł)
Sposób naliczania	Opłata abonamentowa jest wymagana od każdego gospodarstwa domowego posiadającego urządzenie umożliwiające odbiór telewizji (TV, PC, laptop, smartfon)
Osoby fizyczne	Jedna opłata abonamentowa na każdego prawnego właściciela lub najemcę mieszkania/domu. (bez względu na liczbę odbiorników)
Osoby prawne	Jedna opłata za każdy lokal firmy, możliwość łącznej opłaty za wszystkie lokale (multiple premises). Jeśli w lokalu jest więcej niż 15 pomieszczeń z odbiornikiem TV, każde kolejne 5 pomieszczeń wymaga kolejnej opłaty.
Sposób płatności	Płacenie zapłaty : rocznie (£5), kwartalnie (£1,25), miesięcznie Płatność gotówkowa : miesięcznie, tygodniowo
Organ pobierający	Firma zewnętrzna (Capita, kontrakt do 2020 r.)
Zwolnienia	Osoby powyżej 75 roku życia (zwolnione), osoby niewidome i niedowidzące (50%), Mieszkańcy domów opieki i osoby powyżej 60 roku życia (£7,5 rocznie) – możliwość ubiegania się
kontrole	Baza danych z adresami abonentów (LASSY) – zawiera informacje od sprzedawców (oraz wynajmujących) sprzętu RTV
Egzekucja	Upomnienia pisemne, detektory sygnału TV, kontrole urzędników, mandat w wysokości do £1000.
Osoby uchylające się	w 2012 około 5,2%
Podział wpływów z opłat	66% - TV, 17% - radio, 6% - online, 11% - inne
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	BBC – 70,4% w 2012r.

W Wielkiej Brytanii kwestia abonamentu regulowana jest Ustawą Telekomunikacyjną (Communications Act 2003). Opłata abonamentowa ustanowiona została przez Ministerstwo Kultury, Mediów i Sportu. (Secretary of State for Culture, Media and Sport) i wynosi £145,5 rocznie dla każdego prawnego właściciela lub najemcy mieszkania/domu (bez względu na liczbę posiadanych odbiorników). Zwolnione z opłaty abonamentowej są osoby powyżej 75 roku życia. 50% obniżkę posiadają osoby niewidzące oraz niedowidzące. O niższą opłatę (£7,5) mogą ubiegać się także rezydenci domów opieki oraz osoby powyżej 60 roku życia.

Abonament traktowany jest jak podatek, a uchylenie się od płacenia jest przestępstwem karnym. System egzekucji oparty jest na bazie adresowej wszystkich osób posiadających urządzenia umożliwiające odbiór TV (telewizor, PC, laptop, smartfon). Baza aktualizowana jest na podstawie informacji od sprzedawców sprzętu RTV. Pobieraniem abonamentu w większości zajmuje się firma zewnętrzna (Firma Capita do 2020 roku), część zadań i bazy danych posiada jednostka TV Licensing zależna od BBC. Do osób, które posiadają urządzenie odbierające telewizję i niepłacących abonamentu wysyłane są pisemne upomnienia. Organy egzekwujące posiadają detektory sygnały TV, które wykorzystywane są do uzyskania nakazu rewizji lokalu. Urzędnicy mają prawo nałożyć mandat w wysokości do £1000.

Szacuje się, iż w Wielkiej Brytanii w 2012 odsetek osób uchylających się od opłaty abonamentowej wyniósł 5,2%.

Podstawa prawna	Ustawa podatkowa, artykuł 1681/81 (Dziennik urzędowy 11 stycznia 1980)
Wysokość opłaty (2013)	€121 rocznie, państwa podległe - €84 rocznie
Sposób naliczania	Abonament jest doliczany do lokalnych podatków (podatku od nieruchomości); nie jest wymagane rejestrowanie odbiornika
Osoby fizyczne	Abonament płaci właściciel nieruchomości wyposażonej w odbiornik; jedna opłata bez względu na ilość odbiorników (oraz liczbę posiadanych nieruchomości); brak telewizora należy zgłosić w zeznaniu podatkowym
Osoby prawne	Abonament płaci właściciel nieruchomości wyposażonej w odbiornik; jedna opłata bez względu na ilość odbiorników
Sposób płatności	Opłata na tych samych warunkach i w tym samym czasie co podatek od nieruchomości; także możliwość płatności: online, czekiem lub gotówką w urzędzie
Organ pobierający	Organy podatkowe (razem z podatkiem)
Zwolnienia	Osoby zwolnione z podatku lokalnego ze względu na niskie dochody; osoby powyżej 74 roku życia i nie podlegające opodatkowaniu dochodowemu oraz mieszkające same lub z małżonkiem
kontrole	Organy podatkowe mogą kontrolować do trzech lat od roku, w którym powinno się zapłacić abonament, fałszywe oświadczenie o braku odbiornika może być karane mandatem €150 (plus zaległe opłaty abonamentowe)
Osoby uchylające się	
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	telewizja – 65,3%, radio – 97%

We Francja opłata abonamentowa doliczana jest do lokalnego podatku. Dlatego też kwota abonamentu uregulowana jest w ustawie podatkowej. Wynosi on € 121 rocznie i każdy właściciel nieruchomości jest zobowiązany do opłacania go, bez względu na ilość posiadanych odbiorników. Brak urządzenia pozwalającego na odbiór telewizji należy zgłosić w zeznaniu podatkowym. Istnieje możliwość opłaty online, czekiem lub też gotówką w urzędzie.

Z opłaty zwolnione są osoby o niskich dochodach oraz osoby powyżej 74 roku życia, nie podlegające opodatkowaniu dochodowemu oraz mieszkające same lub z małżonkiem.

Fałszywe oświadczenie o nieposiadaniu odbiornika TV karane jest mandatem w wysokości €150 (plus zaległe opłaty abonamentowe).

Podstawa prawna	Ustawa o opłatach abonamentowych RDL 246/1938
Wysokość opłaty	€113,5 rocznie (płatność: roczna, półroczna, kwartalna)
Sposób naliczania	Opłata dotyczy gospodarstw domowych posiadających urządzenia wyposażone w tuner do odbioru sygnału radiowego lub telewizyjnego, obowiązek zgłoszenia odbiornika
Osoby fizyczne	Jedna opłata dla gospodarstwa domowego bez względu na liczbę użytkowanych odbiorników
Osoby prawne	Specjalna opłata dla osób prawnych posiadających odbiornik w pomieszczeniach otwartych (publicznych) w zależności od kategorii od €203,7 (np. dla sklepów, szkół, biur) do €6789,4 rocznie (luksusowe hotele) – telewizja, radio – €29,94 rocznie
Sposób płatności	Płatność na pocztę, karta kredytowa za pośrednictwem serwisu TAXTEL, płatność internetowa kartą kredytową, polecenie zapłaty, przy użyciu smartfonu, tabletu, w wybranych bankomatach
Zwolnienia	Osoby powyżej 75 roku życia żyjące tylko z małżonkiem i o dochodzie nie przekraczającym €6714 rocznie
kontrole	Łączna kara za oszustwo może wynieść nawet €620; za zwłokę w płatności doliczane są odsetki; możliwe wizyty przedstawicieli RAI
Osoby uchylające się	Okolo 40% widzów
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	RAI – 60,5% w 2011r.

We Włoszech zasady płatności abonamentu reguluje Ustawa o opłatach abonamentowych. Wysokość opłaty ustalona jest na €113,5. Posiadacz urządzenia umożliwiającego odbiór radia lub telewizji ma obowiązek zgłoszenia go. Osoby fizyczne uiszczają jedną opłatę niezależnie od liczby posiadanych odbiorników. Wysokość opłaty dla osób prawnych jest zależna od rodzaju prowadzonej działalności. Możliwe są następujące formy płatności: serwis TAXTEL, płatność internetowa kartą kredytową, polecenie zapłaty, płatność na poczcie oraz za pomocą telefonu komórkowego, tabletu lub w bankomacie.

Zwolnione z płacenia opłaty abonamentowej są osoby powyżej 75 roku życia, mieszkające tylko z małżonkiem oraz o dochodach nie przekraczających €6714 rocznie.

Kara za oszustwo może wynieść do €620. Kontrole przeprowadzane są przez przedstawicieli RAI. Mimo to około 40% widzów nie płaci abonamentu.

W 2013 roku RAI organizuje konkurs dla płatników abonamentu, w którym nagrodami są wycieczki.

Od 2010 roku publiczny nadawca RTVE (Corporación de Radio y Televisión Española) jest finansowany z rządowych dotacji i podatków płaconych przez prywatnych nadawców i firmy telekomunikacyjne. Audycje radiowe nie są przerywane reklamami od 1986 roku, telewizja zaprzestała nadawania reklam w 2009 roku.

Według ustawy operatorzy są zobligowani do płacenia 0,9% swoich przychodów, zaś od prywatnych nadawców telewizyjnych – 3% jeżeli są płatne oraz 1,5% jeżeli są ogólnie dostępne. W 2013 roku Spółka RTVE otrzymała 292 mln EUR dotacji od Hiszpańskiego rządu (w 2012 roku było to 342 mln EUR).

Mimo wątpliwości co do zgodności z prawem unijnym, system ten został zaakceptowany przez Komisję Europejską w 2010 roku.

Rozważana jest możliwość powrotu do nadawania reklam przez telewizję publiczną.

Pomysł usunięcia reklam komercyjnych w telewizji publicznej jest brany pod uwagę także przez rząd francuski.

Podstawa prawna	Ustawa w sprawie opłat radiowych i telewizyjnych (5 sierpień 2005)
Wysokość opłaty	Miesięcznie: 135 + 45 CZK (telewizja i radio)
Sposób naliczania	Opłatę należy uiszczać za urządzenie przeznaczone do odbioru bądź indywidualnego odtwarzania audycji radiowych lub telewizyjnych. Każdy odbiorca energii elektrycznej traktowany jest jak odbiorca sygnału RTV.
Osoby fizyczne	Osoby fizyczne (gospodarstwa domowe) opłacają jeden abonament bez względu na liczbę posiadanych odbiorników.
Osoby prawne	Osoby prawne opłacają abonament za każdy użytkowany odbiornik.
Sposób płatności	System płatności SIPO Czech Post, bezpośrednio do Telewizji Czeskiej bądź Radia Czeskiego
Organ pobierający	Poczta Czeska; administratorem rejestru płatników abonamentu jest ustawowy nadawca publiczny. Płatnik jest zobowiązany do poinformowania, że staje się właścicielem odbiornika (15 dni)
Zwolnienia	Osoby, których przychód netto za miniony kwartał był niższy niż 1,4 x minimum socjalnego; osoby dotknięte pełnym lub praktycznym niedowidzeniem lub pełną lub praktyczną utratą słuchu
kontrole	Jeśli odbiorca energii elektrycznej nie płaci abonamentu – musi oświadczyć pod przysięgą, że nie używa telewizora lub radia. Fałszywe oświadczenie podlega karze w wysokości 10.000CZK – telewizor, 5000CZK - radio
Osoby uchylające się	5% (2011 r.)
Podział opłat	Telewizja (5,75 mln CZK w 2012 r.) – opłata telewizyjna, radio – opłata radiowa (ok. 2 mln CZK)
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	telewizja – 82,5%, radio – 89.8% (2011r.)

W Republice Czeskiej kwestie abonamentu reguluje Ustawa w sprawie opłat radiowych i telewizyjnych z 5 sierpnia 2005 r. Opłata za posiadania odbiornika telewizyjnego wynosi 135CZK, odbiornika radiowego 45CZK. Płatnik jest zobowiązany do zgłoszenia, iż staje się właścicielem odbiornika. Osoby fizyczne płacą jedną opłatę bez względu na liczbę posiadanych odbiorników, zaś osoby prawne za każdy odbiornik.

Płatność może być dokonana przez system SIPO, który pozwala na wygodne wspólne płacenie wszystkich rachunków, bądź też bezpośrednio do nadawcy publicznego.

Zwolnione z płacenia abonamentu są osoby o niskich dochodach oraz niewidome lub niesłyszące. Brak odbiornika musi być poświadczony oświadczeniem.

Jeśli osoba fizyczna lub prawna nie opłaca abonamentu, a korzysta z energii elektrycznej (na podstawie informacji dostawców), wysyłane jest wezwanie do zapłaty. Jeżeli w czasie 30 dni zainteresowana osoba nie dostarczy oświadczenia, iż nie posiada odbiornika jest zobowiązana do płacenia opłaty abonamentowej. Fałszywe oświadczenie podlega karze w wysokości równoważnej 1600PLN (radio – 800PLN).

Podstawa prawna	Ustawa o opłacie abonamentowej (z 20 września 1995 r.)
Wysokość opłaty	€55,68 rocznie (€4,64 miesięcznie)
Sposób naliczania	Opłatę uiszcza każda osoba, która jest odbiorcą energii elektrycznej
Osoby fizyczne	Osoba fizyczna uiszcza tylko jedną opłatę bez względu na liczbę posiadanych odbiorników.
Osoby prawne	Osoba samozatrudniona i osoba prawna ma obowiązek płacić za każdy odbiornik
Organ pobierający	Umowa z firmą zewnętrzną, prowadzona jest ewidencja uiszczających opłaty
Zwolnienia	Cudzoziemcy (jeśli ich pobyt nie przekracza 3 miesięcy w roku); osoby z ciężkimi upośledzeniami zdrowotnymi; urzędnicy Republiki Słowackiej, pracownicy ambasad i misji obcych krajów; osoby przyjmujące emeryturę (jeżeli nie żyją w mieszkaniu z inną osobą o regularnym dochodzie) ma prawo do 50% obniżenia abonamentu.
kontrole	Kontrolę prowadzą Telewizji Słowacka i Radio Słowackie; mają możliwość pomiaru technicznego;
Egzekucja	Telewizja Słowacka, Radio Słowackie; pisemne wezwanie do zapłaty, egzekucja poprzez odpowiedni sąd (wraz z odsetkami)
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	Telewizja - 73,9%, radio – 76%

W Słowacji zasady opłacania abonamentu są regulowane przez ustawę z 20 września 1995 r. Miesięczna opłata wynosi €4,64. Osoba fizyczna uiszcza tylko jedną opłatę bez względu na liczbę posiadanych odbiorników. Firmy płacą za każdy użytkowany odbiornik. Poborem abonamentu zajmuje się zewnętrzna firma.

Zwolnione z opłaty są osoby niepełnosprawne i urzędy państwowe. Osoby przyjmujące emeryturę płacą niższy abonament.

Kontrole przeprowadzone są przez Telewizję i Radio Słowackie. Mają oni prawo do pomiaru technicznego oraz egzekucji zaległości poprzez sąd.

Podstawa prawna	Ustawa 1730/87
Wysokość opłaty	€4,24 miesięcznie
Sposób naliczania	Obowiązek płacenia ma każda osoba posiadająca licznik zużycia energii elektrycznej.
Osoby fizyczne	Jedna opłata od każdego licznika zużycia prądu elektrycznego.
Osoby prawne	Jedna opłata od każdego licznika zużycia prądu elektrycznego.
Sposób płatności	Razem z rachunkiem za energię elektryczną (prowizja 0,5%)
Organ pobierający	Dostawca prądu
Zwolnienia	Zwolnieni są posiadacze liczników, których zużycie energii nie przekracza wartości 500 drachm miesięcznie (obecnie równowartość w EUR); wszelkie Chrześcijańskie Świątynie, urzędy organizacji publiczne, zakłady hodowli zwierząt
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	Telewizja ERT - 91,0% (2011r.)

W Grecji opłata abonamentowa wynosi €4,24 miesięcznie (około €51 rocznie). Obowiązek płacenia ma każdy posiadacz licznika energii elektrycznej (jedna opłata na jeden licznik). Organem pobierającym abonament jest dostawca energii elektrycznej i jest on doliczany do rachunków za prąd.

Zwolnione z płacenia abonamentu są gospodarstwa zużywające niewielką ilość energii elektrycznej, urzędy, świątynie oraz zakłady hodowli zwierząt.

Podstawa prawna	Ustawa 1989:41 o finansowaniu usług publicznych radia i telewizji
Wysokość opłaty	2076SEK (€177,4, przy kursie SEK/EUR = 11,7)
Sposób naliczania	Jedna opłata dla gospodarstwa domowego bez względu na liczbę odbiorników telewizyjnych (TV, PC, tablet, tuner TV, DVD); konieczne jest zarejestrowanie odbiornika (możliwe online)
Osoby fizyczne	Wszystkie gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa, które posiadają odbiornik TV są zobowiązane do uiszczania opłaty abonamentowej. Jedna opłata bez względu na liczbę posiadanych odbiorników
Osoby prawne	Jedna opłata bez względu na liczbę posiadanych odbiorników.
Sposób płatności	Polecenie zapłaty, e-faktura
Organ pobierający	Prywatna firma zależna od publicznego nadawcy (Radiotjänst i Kiruna AB - RIBAK), pobór nadzorowany jest przez organ państwowy, koszt poboru: 159 mln SEK (2011 r.)
Zwolnienia	Opłata jednakowa dla wszystkich, brak zniżki dla studentów lub seniorów
kontrole	RIBAK ma prawo do kontroli gospodarstw domowych pod kątem posiadania odbiornika telewizyjnego; kary nakładane są na osoby, które nie zgłaszają odbiornika TV
Egzekucja	W przypadku braku opłaty RIBAK wysyła dwa przypomnienia, obowiązek płacenia abonamentu jest decyzją administracyjną, zaległości w opłatach są egzekwowane przez komornika (koszt egzekucji 600SEK)
Osoby uchylające się	Okolo 12% (1 mld SEK)
Podział wpływów	Telewizja, radio (nie emitują reklam komercyjnych)
Stopień finansowania mediów publicznych z abonamentu	SVT – 94,2%

W Szwecji kwesta abonamentu regulowana jest ustawą o finansowaniu usług publicznych radia i telewizji. Opłata wynosi 2076 SEK rocznie. Gospodarstwa domowe uiszczają jedną opłatę bez względu na liczbę posiadanych urządzeń. Zapłata jest ułatwiona dzięki możliwości korzystania z e-faktury oraz polecenia zapłaty. Poborem opłat zajmuje się zewnętrzna firma zależna od publicznego nadawcy. Ma prawo do kontroli gospodarstw domowych oraz nakładania mandatów na osoby nie płacące abonamentu. Egzekucją zaległości zajmuje się komornik.

Opłata abonamentowa w Szwecji jest jednakowa dla wszystkich – brak zniżek.

Szwecja media publiczne są prawie w całości finansowane z abonamentu. Nie emitują reklam komercyjnych.

W 2012 roku pojawił się pomysł, aby wysokość abonamentu była wyliczana na podstawie dochodów obywateli, bez względu na posiadany sprzęt do odbioru telewizji bądź radia. Poborem opłaty zajmować miałby się Urząd Skarbowy. Szacuje się, iż obniżyło by to koszty o 125 mln SEK. Ponadto uważa się, iż był by to sprawiedliwszy system, który dodatkowo wyeliminował by problem uchylania się od płacenia abonamentu.

Kraj	Konieczność rejestracji odbiornika	Komentarz
Polska	TAK	Uciążliwa rejestracja i płatność, słaba kontrola i egzekucja zaległości
Niemcy	NIE	Obowiązek płacenia mają wszystkie gospodarstwa domowe
Wielka Brytania	NIE	Baza danych od sprzedawców sprzętu RTV
Francja	NIE	Płatność razem z podatkiem
Włochy	TAK	Opłata dla firm uzależniona od rodzaju działalności
Hiszpania	brak	Media publiczne finansowane z dotacji oraz podatków od komercyjnych nadawców
Czechy	TAK	W przypadku braku odbiornika konieczne jest oświadczenie.
Słowacja	TAK	
Grecja	NIE	Opłata od licznika energii elektrycznej
Szwecja	TAK	Brak zwolnień z opłaty

Propozycje rozwiązań usprawniających pobór opłaty abonamentowej na podstawie koncepcji zastosowanych w krajach Europejskich:

1. Szybka rejestracja odbiornika on-line
2. Brak rejestracji odbiorników i założenie, iż każde gospodarstwo go posiada
3. Ułatwienie sposobu płatności: e-faktura, polecenie zapłaty, stałe zlecenie zapłaty lub inny system ułatwiający płatność
4. Doliczanie opłaty abonamentowej do podatków lub też rachunków za energię elektryczną (obniżenie kosztów poboru)
5. Stosowanie domniemania posiadania odbiornika (co usprawiedliwiają dane statystyczne) -konieczność udowodniania braku odbiornika przez samego zainteresowanego
6. Brak lub ograniczenie zwolnień z opłaty abonamentowej
7. Wprowadzenie zwolnień na podstawie wysokości dochodu
8. Zlecenie poboru abonamentu firmie zewnętrznej
9. Tworzenie bazy danych płatników na podstawie informacji od sprzedawców sprzętu RTV.
10. Dołączenie opłaty do podatków i uzależnienie jej wysokość od zarobków .
11. Organizowanie konkursów dla osób płacących abonament.

1. Konieczność rejestrowania odbiornika powoduje, iż wymagane są kontrole.
2. Brak rozwiązań ułatwiających rejestrację odbiornika.
3. Brak ułatwień w płatności abonamentu.
4. Duża grupa osób zwolnionych.
5. Konieczność udowodnienia, iż obywatel posiada odbiornik jest po stronie państwa.
6. Mała liczba kontrolerów.
7. Brak odpowiednich uprawnień dla kontrolerów.
8. Płacenie abonamentu RTV jako oddzielnej opłaty jest uciążliwe dla obywateli oraz rodzi dodatkowe koszty poboru dla państwa.
9. Społeczne przyzwolenie na niepłacenie abonamentu.